

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XVIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֵת כָּלֵיו שֵׁם בְּאֵהָלוֹ :

וּכְרָאוֹת שְׂאוּל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקָרְאֵת נה

הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אֲבִנֵר שֶׁר הַצִּבְיָה בֶן־מִיזָה הַנָּעַר

אֲבִנֵר וַיֹּאמֶר אֲבִנֵר חִינֵפֶשֶׁק הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי : וַיֹּאמֶר 56

הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתְּהָ בֶן־מִיזָה הָעֵלֶם :

וּכְשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ 57

אֲבִנֵר וַיִּבְאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוּל וְרָאֵשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בִירוֹ : וַיֹּאמֶר 58

אֵלָיו שְׂאוּל בֶּן־מִי אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עֲבֹדֶךָ יִשְׂרָאֵל

אֵיךְ בֵּית־הַלְחָמִי : וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שְׂאוּל וַנִּפְּשׂ

Cap. XVIII
Jonathani
bonorumque
omnium,
erga Da-
videm fa-
vor & stu-
dium :

יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְנֵפֶשׁ דָּוִד וַיֵּאָהֲבוּ יְהוֹנָתָן כִּנְפֵשׁוֹ : וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוּל בְּיוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַנוּ לְשׁוֹב בֵּית־אָבִיו :

וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד כְּרִית בְּאֵהֲבָתוֹ אֹתוֹ כִּנְפֵשׁוֹ :

וַיִּתְּפֶשֶׂט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעִיר אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד

הַיָּמָדָיו וְעַד חֲרָבוֹ וְעַד קֶשֶׁתוֹ וְעַד חַגְרוֹ : וַיֵּצֵא דָוִד

בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוּל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמְרוּ שְׂאוּל עַל

אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּטַּב בְּעֵינָיו כָּל־הָעָם וְגַם בְּעֵינָי עֲבָדֵי

שְׂאוּל : וַיְהִי כִבּוֹאֵם בְּשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת

אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאֵנָה הַנְּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל

לְשׁוֹר וְהַמַּחְלוֹת לְקָרְאֵת שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ בַּתָּפִים

בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים : וַתַּעֲנִינָה הַנְּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת

וַתֹּאמְרֵן הִכָּה שְׂאוּל בְּאַלְפּוֹ וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו : וַיִּחַר בְּאַלְמֵינוּ קְרִי

לְשְׂאוּל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנוּ לְדָוִד

רִבְבוֹת וְלִי נָתַנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמְּלוּכָה : וַיְהִי

שְׂאוּל עֹנֵן אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאֵה :

וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה

אֶל־שְׂאוּל וַיִּתְּנָבֵא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֵן בִּירוֹ כַּיּוֹם

בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שְׂאוּל : וַיִּטַּל שְׂאוּל אֶת־הַחֲנִית

וַיֹּאמֶר אֲכִרָה בְּדָוִד וּבְקִיר וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים :

וַיִּרְאֵהוּ I i 2 ב ט

Fausaque
omnium
acclama-
tiones :

Qua Regis
invidiam
in ipsum
accendant :
qui ipsum
suum fidium
cantu Regis
animum al-
levare stu-
det . jaculo
perit.

12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול

13 סר: ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלק ויצא

14 ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל

15 דרכו קרי וירא שאול אשר הוא מרכו משכיל ויהוה עמו:

16 וכל ישראל ויהודה אהב משכיל מאד ויגר מפניו:

את דוד כי הוא יוצאובא לפניהם:

17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה

אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות

יהוה ושאול אמר אל תהידיבו ותהיבו יד פלשתים:

18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי הי משפחת אבי

19 בישראל כי אהיה חתן למלך: ויהי בעת תת את

מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעורריאל המחלתי

לאשה: ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו כ

20 לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתנה לו

21 ותהי לו למוקש ותהיבו יד פלשתים ויאמר שאול

22 אל דוד בשתים תתחתן ביהיום: ויצו שאול את

עברו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך עבריו קרי

23 וכל עבריו אהבוך ועתה התחתן במלך: וידברו

עברי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד

הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש דש

24 ונקלה: ויגדו עברי שאול לו לאמר בדברים האלה

25 ויאמר שאול כהתאמרו כה דבר דוד: Rur sus,

לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים

להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד

26 ביד פלשתים: ויגדו עבריו לדוד את הדברים האלה

27 וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו

הימים: ויקם דוד וילך והוא ואנשיו ויה בפלשתים

מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך

להתחתן

Mox, sub spe affinitatis regia, ipsum objectare periculis statuit.

Rur sus, cum in majore natu filia fidem non servasset, & altera, Michal nomine, amore Davidis flagrare cepisset;

istam nuptiarum conditionem statuit, si centum praepudia ex hostibus reculisset, regiam virginem matrimonio illius cessuram.

Cap. XIX.
1 Crescit indies Regis odium; qui ministris Fonathae filio imperat, Davidem uti tollerent. 4 Fonathae parentem placat, ipsiusque animum conciliat Davidi.

Sed sopitus paululum furor seivius recrudescit: iterumque in ciulam accitum, dum familiaris

להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה :

28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול

29 אהבתהו: ויאסף שאול לרא מפני דוד עור ויהי שאול

איב את דוד כל הימים:

ל ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל

אויט עברי שאול ויקר שמו מאד: וידבר שאול אל

יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן

2 שאול חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאמר

מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא כבקר

3 וישבת בסתר ונחבאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי

בשרה אשר אתה שסואני אדבר בך אל אבי וראיתי

4 מה והגדתי לך: וידבר יהונתן בדוד

טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך

בעבדו בדוד כילו אחטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:

ה וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתים ויעש יהוה

תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה

6 תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: וישמע שאול

7 בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: ויקרא

יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה

ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול

8 של שום: ותוסף המלחמה להיות

ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו

9 מפניו: ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא כביתו

י יושב וחנויתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול

להכרות בחנוית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך

את החנית בקיר ודוד נסוי מלט בלילה הוא:

וישלח שאול מלאכים אל בית

דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו

לאמר I i 3 ג ט

מח
בס

II